

Singapore International Kite Festival 89

Marina South, Jan 21 & 22, 1989

Uit Singapore bereikte ons historische informatie over de in Singapore en Maleisië gevlogen WAU (vlieger). Een ieder die daar geweest is kent de toewijding en overgave waarmee de bewoners daar deze typische zelfgebouwde vliegers in wedstrijden vliegen.

We danken Shakib Gunn, de president van de Singapore Kite Association, voor de toestemming dit artikel te mogen overnemen.

redactie.

De WAU is een magische vlieger. Het zeil is rijkelijk versierd met herhaalde motieven van bloemen en vruchten, decoratieve takken en bladeren die lijken op het druk bewerkte houtsnijwerk dat vroeger op de muren en pilaren van de Maleisische houten paleizen prijkte. Wanneer de WAU vliegt zwaait hij voortdurend naar links en rechts waarbij hij een sonore brom produceert.

Het is de enige vlieger die ik ken, die probeert van je weg te komen alsof hij een eigen wil heeft. Het is een vlieger die je leert respecteren en bewonderen. Zijn geschiedenis stamt uit een legendarisch verleden.

OUDE LEGENDEN EN HISTORIE

Volgens een verhaal dat verteld werd aan Wan Musa Bin Josoh, de schrijver van WAU MALAYSIA, door een Mak Yong uit Kelantan, gaat een legende over Puteri Maharaja Jin (prinses van de "Spirit King") en Dewa Muda (Young Prince). Deze legende vertelt over een magische vlieger. De prinses wierp bloemblaadjes naar beneden in de hoop dat ze door iemand gevonden werden die haar levenspartner zou worden. De jonge prins ontdekte de bloemblaadjes en wenste op een gouden vlieger (WAU EMAS), bezet met kostbare edelstenen, naar de prinses te worden gevoerd.

Na veel aandringen gaf de moeder van de prins hem toestemming om daarvoor de vlieger te gebruiken die ze als huwelijksge-schenk van haar echtgenoot had gekregen. Hiermee kon de jonge prins naar de hemel opstijgen om de prinses te bezoeken. Een ander verhaal betreft Kedah, een staat in Maleisië waar de bewoners sterke binding hebben met de WAU.

Op zekere dag toen hij in het veld aan het werk was, vond een boer een jong meisje. Met zijn vrouw verzorgde hij het meisje liefderijk en ze groeide op tot een schone jonkvrouw. De boer was zo dol op haar dat hij nooit naliet voedsel te brengen naar de korenschuur waar ze speelde. Maar zijn vrouw werd jaloers, sloeg het meisje en joeg haar in westelijke richting weg (mataangin barat). (Ik vraag me af waarom in westelijke richting). Dat jaar was de oogst erg slecht, de boer en zijn vrouw bezochten een toekomstvoorspeller. Volgens hem was het meisje de geest van de rijstplant (semangat padi). Om vergiffenis te vragen moest de boer een spiritueel wezen maken in de vorm van een WAU BULAN. Vervolgens werd de WAU als spel ingesteld en de boeren geloven dat hun rijke oogst te danken is aan deze geest van de rijstplant.